

บทเพลงเรียบเรียงสำหรับฟลูต “ไวโอลิน โซนาตา หมายเลข 1”

โดย เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น

Mendelssohn: Violin Sonata No.1 Transcribed for Flute

ธีรวัฒน์ รัตนประภาเมธีรัฐ^{*1} ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร²

Teerawat Ratthanaphapameteerat,^{*1} Narongrit Dhamabutra²

Abstract

The aim of The Interpreting Techniques of the New Transcriptions for Flute is to study the transcription techniques from the leading flutists aiming for the best possibilities in adapting playing techniques from violin to flute. In the studying process, the researcher transcribed and performed Mendelssohn's Violin Sonata No.1 featuring as a part of his doctoral recitals. The results revealed that the researcher's transcription of Mendelssohn's Violin Sonata employs three similar music arranging techniques evidenced in other leading arrangers' music arrangements for flute including 1) reducing the larger musical range of violin into the appropriate range of flute 2) adding necessary pitches within the same key area of the passages 3) adjusting some extended techniques of violin to be suitable for available flute's techniques.

Keywords: Transcription / Flute / Repertoire

* Corresponding author, email: teerawatclass@gmail.com

¹ นิสิตปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Doctoral of Fine and Applied Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

² อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² Advisor, Prof., Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาเทคนิคการตีความในบทเพลงเรียบเรียงใหม่สำหรับฟลูต มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเทคนิคการเรียบเรียงบทเพลงสำหรับฟลูตจากนักฟลูตที่มีชื่อเสียง เพื่อนำไปสู่การปรับเทคนิคการบรรเลงจากไวโอลินให้เหมาะสมกับเทคนิคการบรรเลงโดยฟลูต ขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเรียบเรียงและแสดงเดี่ยว บทเพลงเรียบเรียงสำหรับฟลูต ไวโอลิน โซนาตา หมายเลข 1 ประพันธ์โดย เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น จากการศึกษาพบว่า มีเทคนิคในการปรับโน้ตจากบทเพลง ไวโอลินที่ได้นำมาวิเคราะห์และเรียบเรียงสำหรับฟลูตบรรเลง จำนวน 3 เทคนิค คือ 1) การปรับขึ้นคู่เสียงที่สูงหรือต่ำเกินไป 2) การปรับโน้ตด้วยโน้ตอื่นที่อยู่ในกุญแจเสียงเดียวกัน และ 3) การปรับเทคนิคเฉพาะสำหรับไวโอลินให้เหมาะสมสำหรับฟลูต และให้เกิดสีสันของเสียงที่แตกต่างออกไปอย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: บทเพลงเรียบเรียง / ฟลูต / วรรณกรรมดนตรี

ความสำคัญและที่มา

บทเพลงเรียบเรียง (Transcription) คือบทเพลงที่เรียบเรียงใหม่ทำให้แตกต่างจากต้นฉบับ เช่น เรียบเรียงซิมโฟนีให้เปียโนเล่น เรียบเรียงเพลงเดี่ยวเครื่องดนตรีเสียงใหม่ให้ง่ายขึ้นสำหรับนักเรียนเล่น เรียบเรียงเพลงร้องเดี่ยวให้กับวงขับร้องประสานเสียง³ บทเพลงเรียบเรียงถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของประวัติศาสตร์ดนตรีคลาสสิกที่มีส่วนสำคัญต่อการแพร่ขยายของวรรณกรรมดนตรีคลาสสิกไปยังสื่อต่างๆ เช่น ในยุคศตวรรษที่ 19 งานประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตราได้ถูกนำมาเรียบเรียงใหม่สำหรับเปียโน หรือการเรียบเรียงใหม่สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมในศตวรรษที่ 20 ในทางตรงกันข้าม งานประพันธ์สำหรับเครื่องคีย์บอร์ดหรือเปียโนก็ได้ถูกนำมาขยายเป็นงานประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตราเช่นกัน การบรรเลงบทเพลงเรียบเรียงนี้ผู้แสดงจะต้องมีความเข้าใจวรรณกรรมของเครื่องดนตรีต้นฉบับให้ดีเสียก่อนที่จะนำมาบรรเลงในบทเพลงแบบเรียบเรียง

³ Natchar Pancharoen, *Dictionary of Musical Terms* (Bangkok: Katecarat Press, 2011), 388. (in Thai)

บทเพลงฟลูตในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 19 เมื่อเทียบกับไวโอลินแล้วยังถือว่าไม่มากนัก เนื่องจากข้อจำกัดของเครื่องดนตรีในช่วงก่อนหน้านั้นยังมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของเครื่องดนตรีอยู่มาก แม้ว่าในปี ค.ศ.1832 จะมีการพัฒนาที่สำคัญของระบบปุ่มกดหรือคีย์ฟลูตโดย เทโอบัลด์ โบห์ม (Theobald Boehm, ค.ศ. 1794-1881) นักประดิษฐ์ฟลูตชาวเยอรมัน⁴ แต่ฟลูตก็ยังไม่ได้รับความนิยมในการประพันธ์เพลงสำหรับเครื่องดนตรีชิ้นนี้มากนัก จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1847 เครื่องฟลูตได้ถูกพัฒนาไปมากจนมีระบบนิ้วใกล้เคียงในปัจจุบัน พอล ทัฟฟาเนล (Paul Taffanel, ค.ศ. 1844-1908) ประมาจารย์ฟลูตชาวฝรั่งเศสผู้ก่อตั้งสมาคมกลุ่มเครื่องลมไม้แห่งฝรั่งเศส (The Societe des Instruments a Vent) ได้พัฒนาทักษะการบรรเลงฟลูตในระบบโบห์ม (Boehm System) นี้ให้เป็นที่รู้จักในแบบฉบับการบรรเลงของ The French School of Flute Playing⁵ ต่อมาในปีค.ศ. 1968 ซอง-ปีแอร์ รัมปาล (Jean-Pierre Louis Rampal, ค.ศ.1922-2000) ได้นำบทเพลงไวโอลินคอนแชร์โตประพันธ์โดย อะราม คาซาตุเรียน (Aram Khachaturian, ค.ศ. 1903-1978) มาเรียบเรียงใหม่สำหรับฟลูต ถือเป็นจุดสำคัญที่ทำให้บทเพลงฟลูตได้ขยายขอบเขตของบทเพลงในการยืมบทเพลงจากเครื่องดนตรีอื่น ในปี ค.ศ.1978 นักฟลูตคนสำคัญอย่าง เจมส์ กัลเวย์ (James Galway, ค.ศ. 1939-) ได้นำบทเพลง Fantasia para un Gentilhombre ประพันธ์โดย โยอาคิม โรดริโก (Joaquin Rodrigo, ค.ศ. 1901-1999) มาเรียบเรียงสำหรับฟลูตเช่นกัน

ในปัจจุบันนักฟลูตที่มีชื่อเสียง เดนิส บอเรียคอฟ (Denis Bouriakov, ค.ศ. 1981-) หัวหน้ากลุ่มฟลูตของวงลอสแอนเจลิสฟิลฮาร์โมนิก (Los Angeles Philharmonic) ได้นำบทเพลง *ไวโอลินคอนแชร์โต ในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์ (Violin Concerto in D Minor)* ผลงานประพันธ์ของ ซอง ซิเบลียส (Jean Sibelius, ค.ศ. 1865-1957) มาเรียบเรียงสำหรับฟลูต⁶ ทำให้ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจในการนำบทเพลงไวโอลินมาเรียบเรียง โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลง *ไวโอลินโซนาตา หมายเลข 1 (Violin Concerto No.1)* ผลงานประพันธ์ของ เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น (Felix Mendelssohn, ค.ศ. 2352-2390) เนื่องจากเมนเดลโซห์นเป็นคีตกวีที่สำคัญในต้นศตวรรษที่ 19 ที่ไม่มีการประพันธ์บทเพลงโซนาตาหรือคอนแชร์โตสำหรับฟลูตไว้ และปัจจุบันนักฟลูตที่มีชื่อเสียงนิยมนำผลงาน

⁴ Prapassorn Puangsamlee, "Exercises to Correct Intonation Problems for Undergraduate Level Flute Quartet Ensemble." (Master's Thesis, Mahidol University, 2013), 13. (in Thai)

⁵ Susan Milan, "The Influence of the French School of Flute Playing," accessed May 9, 2020, <https://www.susanmilan.com/>

⁶ Denis Bouriakov, "Arrangements J. Sibelius: Flute (Violin) Concerto in D minor, op. 47 (arr. by D. Bouriakov)," accessed December 10, 2020, <https://bouriakov.com/downloads>

บทเพลง ไวโอลินคอนแชร์โต ในบันไดเสียง อี ไมเนอร์ (Violin Concerto in E Minor) มาเรียบเรียงสำหรับฟลูตและออกแสดง ซึ่งผู้วิจัยพบว่ามีบทเพลงโซนาตาของเมนเดลโซน คือ บทเพลง ไวโอลินโซนาตา หมายเลข 1 ยังไม่เคยมีการเรียบเรียงสำหรับฟลูตมาก่อน จึงมีแนวคิดนำบทเพลงไวโอลินมาเรียบเรียงปรับให้เข้ากับการบรรเลงโดยฟลูต ทำให้การแสดงครั้งนี้เป็นรอบปฐมทัศน์ในประเทศไทย

จากความสำเร็จและเหตุผลดังกล่าวมานี้ เห็นได้ว่าการนำบทเพลงเรียบเรียงจากไวโอลินมาแสดง เป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์บทเพลงสำหรับฟลูตที่ขาดหายไปในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 และพัฒนาศักยภาพของการบรรเลงให้มากขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหมายที่จะทำการสร้างสรรค์บทเพลงเรียบเรียงให้เกิดกระบวนการเพิ่มคุณค่าให้กับตัวงานของบทเพลง ผสานกับเทคนิค และทักษะการบรรเลง นำเสนอในรูปแบบของการบรรเลงฟลูต เพื่อพัฒนาเทคนิคการบรรเลงและขยายขอบเขตการเรียนรู้ความหลากหลายทางดนตรีต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นในการเรียบเรียงบทเพลงจากเครื่องดนตรีต่างๆ ให้เหมาะสมกับการบรรเลงด้วยฟลูต
2. เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงไวโอลิน และนำมาเรียบเรียงในแบบของการบรรเลงฟลูตในบทเพลงไวโอลินโซนาตา หมายเลข 1 โดยเฟลิกซ์ เมนเดลโซน

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยนำบทเพลง ไวโอลินโซนาตา หมายเลข 1 ประพันธ์โดย เฟลิกซ์ เมนเดลโซน มาทำการศึกษาและวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงไวโอลินจากนั้นทำการวิเคราะห์เทคนิคที่ศึกษามาเรียบเรียงเทคนิคใหม่สำหรับการบรรเลงด้วยฟลูต เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในรายการแสดงเดี่ยวฟลูตระดับดุสิตบัณฑิต บทเพลงไวโอลินโซนาตาบทนี้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1820 เป็นผลงานที่เมนเดลโซนประพันธ์ขณะเรียนการประพันธ์เพลงกับ คาล ฟรีดิช เซลเตอร์ (Carl Friedrich Zelter, ค.ศ. 1758-1832) นักประพันธ์และวาทยกร⁷ บทเพลงประกอบด้วย 3 กระบวน คือ 1. Allegro 2. Andante 3. Presto โดยผู้วิจัยทำการปรับโน้ตแก้ไขสำนวนของประโยคเพลงเพื่อใช้สำหรับฟลูตแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

⁷ Keith Anderson, "Mendelssohn: Works for Violin and Piano (Complete)," accessed May, 2020, <https://www.naxos.com/>

1. การตัดโน้ตที่เป็นเทคนิคการกดนิ้วควบสองสาย (Double stops) ของไวโอลิน เพื่อเลือกโน้ตที่เหมาะสมกับการบรรเลงด้วยฟลูต
 2. การปรับโน้ตที่เป็นเทคนิคการกดนิ้วควบสองสายและสามสาย (Triple stops) ของไวโอลินเป็นโน้ตสะบัด (Grace note) ของฟลูต
 3. การแก้ไขปรับเสียงในช่วงคู่แปดโดยการยกเสียงให้สูงขึ้นหรือต่ำลงในช่วงคู่แปด
- ข้อสังเกตที่พบได้คือ การหาที่หายใจสำหรับการสร้างประโยคเพลงที่สมบูรณ์ เนื่องจากลักษณะของความแตกต่างทางการกำเนิดเสียงของไวโอลินและฟลูต ที่ต้องใช้การฝึกซ้อมและแก้ไขปรับเปลี่ยนจนสามารถสร้างความสมบูรณ์ของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม

รูปแบบการสร้างสรรค์บทเพลงเรียบเรียง

กระบวนที่ 1

อยู่ในสัณฐานลักษณะสองตอน (Binary Form) ตอน A ห้องที่ 1-42 ตอน B ห้องที่ 43-103 ผู้ประพันธ์สร้างบทเพลงจากแนวคิดการสร้างทำนองหลักจากโมทีฟ (Motive) เพียงแบบเดียว และใช้การขยายทำนอง (Extension) ให้มีเนื้อหามากขึ้น กระบวนนี้มีตัวอย่างรูปแบบการสร้างสรรค์บทเพลงเรียบเรียงดังต่อไปนี้

- 1) การตัดโน้ตที่เป็นเทคนิคการกดนิ้วควบสองสายของไวโอลิน เพื่อเลือกโน้ตที่เหมาะสมกับการบรรเลงด้วยฟลูต ใน Ex. 1A เป็นการเลือกเสียงจากโน้ตต้นฉบับ ในห้องที่ 8 ต้นฉบับเดิม เป็นคู่เสียง F, A ในจังหวะที่ 1 และ E, G ในจังหวะที่ 3 โดยผู้วิจัยเลือกใช้โน้ต A ในจังหวะที่ 1 และ G ในจังหวะที่ 3 เนื่องจากเหตุผลสองข้อคือ ข้อแรกเป็นการย้ายเสียง A ในห้องที่ 7 จังหวะที่ 4 ก่อนที่จะกล่าลงมาที่โน้ต G และข้อสองแนวขึ้นคู่เสียงคู่บนคือ โน้ต A ในจังหวะที่ 1 และ G ในจังหวะที่ 3 เป็นการเกลาคอร์ดในห้องที่ 8 ให้จบลงด้วยโน้ต G ซึ่งเป็นขึ้นคู่ห้าของคอร์ด C เมเจอร์ จากการทดลองเมื่อเลือกใช้เสียงคู่นี้ ทำให้ความสมบูรณ์ในการจบประโยคเพลงมากกว่าขึ้นคู่เสียงคู่ล่างคือ โน้ต F ในจังหวะที่ 1 และ E ในจังหวะที่ 3 ดัง Ex. 1B

Example 1A Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Violin) 1st Mov. Bar 6 -10

Example 1B Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Flute) 1st Mov. Bar 6 -10

2) การปรับโน้ตที่เป็นเทคนิคการกดนิ้วควบสองสายและสามสายของไวโอลิน ใน Ex. 2A เป็นเทคนิคการกดนิ้วควบสามสายของไวโอลิน ผู้วิจัยได้ปรับเทคนิคการกดนิ้วควบสามสายของไวโอลินเป็นโน้ตสะบัดในแนวเดี่ยวของฟลูต เพื่อรักษาคอร์ดให้ครบตามโน้ตต้นฉบับ เนื่องจากข้อจำกัดของเครื่องฟลูตที่ไม่สามารถบรรเลงเกินหนึ่งโน้ตในเวลาเดียวกันได้ การสะบัดโน้ตที่รวดเร็วจะช่วยให้ได้ยินเสียงที่ใกล้เคียงกับเทคนิคการกดนิ้วควบของไวโอลินมากที่สุด ดัง Ex. 2B

Example 2A Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Violin) 1st Mov. Bar 17-20**Example 2B** Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Flute) 1st Mov. Bar 17-20

3) การแก้ไขปรับเสียงในช่วงคู่แปด โดยการยกเสียงให้สูงขึ้นหรือต่ำลงในช่วงคู่แปด ใน Ex. 3A เป็นการปรับปรับเสียงในช่วงคู่แปด ในห้องที่ 24 จังหวะที่ 1 และ 2 เป็นชุดโน้ตที่ไล่บันไดเสียงขึ้น จากตัวอย่างจะปรับขึ้นคู่แปดโน้ตที่มีเสียงต่ำกว่าโน้ต C กลาง (Middle C) เนื่องจากฟลูตไม่สามารถเล่นโน้ตที่ต่ำกว่าโน้ต C กลางได้ (สำหรับเครื่องฟลูตที่เป็นแบบ Low C) ดัง Ex. 3B

Example 3A Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Violin) 1st Mov. Bar 21 -24

Example 3B Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Flute) 1st Mov. Bar 21 -24

กระบวนที่ 2

อยู่ในสังคีตลักษณ์สามตอน กุญแจเสียง F ไมเนอร์ มีการกำกับจังหวะ Andante แปลว่าช้าปานกลาง ลักษณะการประพันธ์ในกระบวนนี้เป็นแบบโพลีโฟนี (Polyphony) ที่มีความนิยมในสมัยบาโรก ทำนองหลักจะมีเพียงหนึ่งทำนองที่จะถูกพัฒนาและปรากฏอยู่ตลอดทั้งกระบวน กระบวนนี้มีตัวอย่างรูปแบบการสร้างสรรค์บทเพลงเรียบเรียงดังต่อไปนี้

ใน Ex. 4A เป็นการเลือกใช้เสียงจากโน้ตต้นฉบับที่เป็นการกหนดนิ้วควบสามสายและสองสายในท้องที่ 71 และ 72 โดยเลือกโน้ต G, G, B Natural และ C เนื่องจากในชั้นคู่ของการกหนดนิ้วควบสามสายของท้องที่ 71 ในแนวกลางมีโน้ตจร (Accidental) ที่สำคัญคือโน้ต B Natural เดินทางไปหาโน้ต C ของท้องที่ 72 จังหวะที่ 1 ดัง Ex. 4B

Example 4A Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Violin) 2nd Mov. Bar 62 -79

Example 4B Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Flute) 2nd Mov. Bar 62 -79

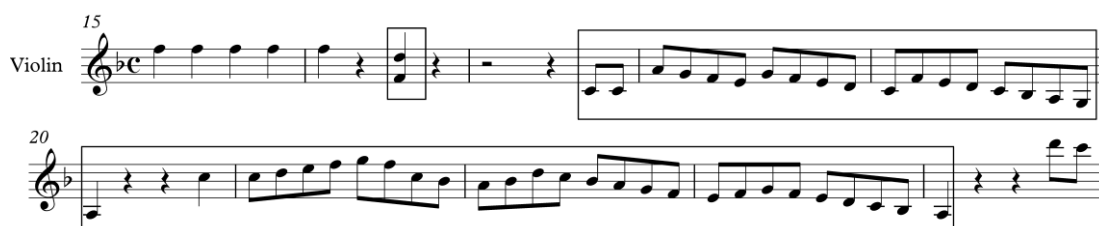

ใน Ex. 5 เป็นการปรับเสียงในช่วงคู่แปด ในท้องที่ 101 จังหวะที่ 2 โน้ต B แม้สามารถบรรเลงได้ในเครื่องฟลูต Low B แต่ช่วงเสียงมีการกระโดดห่างกันมากเกินไปทำให้มีความยากในการบรรเลง ผู้วิจัยจึงปรับให้ช่วงเสียงไม่กว้างมากเกินไปให้เกิดความต่อเนื่องของประโยคเพลง

Example 5A Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Violin) 2nd Mov. Bar 96-104**Example 5B** Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Flute) 2nd Mov. Bar 96-104**กระบวนที่ 3**

อยู่ในสัณฐานลักษณ์สามตอน อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 กำกับจังหวะ Presto แปลว่า เร็วมาก แม้จังหวะจะระบุไว้ในอัตรา 4/4 แต่ผู้แสดงจะนับเป็น 2/2 เนื่องจากทำให้ความสั่นไหวของทำนองมีมากกว่าการนับแบบ 4/4 ในบางห้องอาจนับเป็นหนึ่งจังหวะต่อหนึ่งห้องได้ กระบวนนี้มีตัวอย่างรูปแบบการสร้างสรรค์บทเพลงเรียบเรียงดังต่อไปนี้

ใน Ex. 6 ห้องที่ 16 เป็นการปรับจากโน้ตต้นฉบับเทคนิคการกดนิ้วควบสองสาย ในจังหวะที่ 3 เลือกใช้โน้ต D เนื่องจากอยู่ในแนวบนและเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในห้องนี้ ห้องที่ 17-24 เป็นการปรับเสียงในช่วงคู่แปด

Example 6A Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Violin) 3rd Mov. Bar 15 -24**Example 6B** Mendelssohn's Violin Sonata No.1 (Flute) 3rd Mov. Bar 15 -24

Flute

52

58

52

58

สรุป

การเรียบเรียงและวิเคราะห์เทคนิคดังกล่าว เป็นเพียงส่วนหนึ่งของตัวอย่างของเทคนิคที่ได้เรียบเรียงขึ้นในการบรรเลงฟลูต เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับการบรรเลงในแบบฉบับของฟลูตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่ได้รับคือแนวคิดและวิธีการเรียบเรียงบทเพลงไวโอลินเมื่อนำมาปรับเพื่อให้ฟลูตบรรเลงจะมีการปรับขึ้นคู่เสียงที่สูงหรือต่ำเกินไปสำหรับฟลูต ปรับให้ฟลูตสามารถบรรเลงได้ โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องและสมดุลเสียงของท่านเองเมื่อบรรเลงกับเครื่องดนตรีชนิดอื่น เช่น การปรับเทคนิคเฉพาะสำหรับไวโอลิน เช่น การกดนิ้วควบสองสาย นำมาปรับโน้ตโดยวิธีการตัดโน้ตหรือเปลี่ยนเป็นโน้ตสะบัด สอดคล้องกับเทคนิคที่พบในการศึกษาจากบทเพลง *ไวโอลินคอนแชร์โต ในบันไดเสียง ดี ไมเนอร์* ประพันธ์โดย ซอง ชิเบลิอุส เรียบเรียงสำหรับฟลูตโดย เดนิส บูเรียคอฟ

ในด้านอรรถาธิบายเทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลง เป็นการนำบทเพลงเรียบเรียงใหม่สำหรับฟลูตมาศึกษาวิเคราะห์และตีความบทเพลงสำหรับการเผยแพร่ผ่านการแสดงทั้ง 3 ครั้ง ซึ่งบทเพลงเรียบเรียงสำหรับฟลูต *ไวโอลินโซนาตา หมายเลข 1* โดย เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น เป็นหนึ่งในรายการแสดงครั้งที่ 2 และสามารถอธิบายถึงรูปแบบการประพันธ์ เทคนิคการบรรเลงที่ใช้ในบทเพลง เพื่อสนับสนุนการฝึกซ้อมและนำเสนอผ่านการแสดงในแต่ละครั้ง องค์ความรู้ที่ได้จากการแสดงบทเพลงเรียบเรียงคือ การเข้าถึงงานวรรณกรรมสำหรับไวโอลินจากนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียง ช่วยขยายขอบเขตของเทคนิคการบรรเลงฟลูตที่มีความยากมากกว่าปกติ เช่น เทคนิคการบรรเลงข้ามสายของไวโอลินที่รวดเร็ว เมื่อบรรเลงด้วยฟลูตต้องใช้การตัดลิ้นควบที่รวดเร็วและการควบคุมเสียงแม่นยำทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการบรรเลงและแนวคิดในการฝึกซ้อม รวมถึงองค์ความรู้จากการศึกษาลักษณะการบรรเลงของนักไวโอลินที่มีชื่อเสียง สร้างความเข้าใจศิลปะในการบรรเลงที่ทำให้เสียงดนตรีมีชีวิตผ่านการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกผ่านเครื่องดนตรี สร้างความสนใจในการศึกษาค้นคว้าบทเพลงลักษณะนี้ต่อไป

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ความรู้ในเรื่องการเรียบเรียงบทเพลงสำหรับฟลูต โดยคัดเลือกบทเพลง *ไวโอลินโซนาตา หมายเลข 1* โดย เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น เป็นส่วนหนึ่งในรายการแสดงเดี่ยวครั้งที่ 2 มีเทคนิคของการบรรเลงบทเพลงที่หลากหลาย โดยนำข้อมูลจากประสบการณ์มาต่อยอดในการค้นคว้าสืบค้นข้อมูล นำไปสู่การทดลองและปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ในเชิงประจักษ์ ตลอดระยะเวลาการวิจัยทำให้เกิดการพัฒนาจากพื้นฐานองค์ความรู้เดิมจากเครื่องดนตรีฟลูตไปสู่

องค์ความรู้ใหม่จากงานการเรียบเรียงบทเพลงและการเข้าถึงผลงานวรรณกรรมจากนักประพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ ได้เข้าถึงบทเพลงที่มีคุณค่าจากการนำบทเพลงที่มีการเรียบเรียง โดยนักฟลูตที่มีชื่อเสียงมาบรรเลงและต่อยอด โดยการสร้างสรรค์บทเพลงขึ้น เป็นการขยายขอบเขตจากเครื่องดนตรีที่ผู้วิจัยมีความชำนาญ กล่าวคือประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเครื่องดนตรีฟลูตตลอดยุคศตวรรษที่ 19 ได้ส่งผลไปยังงานการประพันธ์ที่ได้ประพันธ์สำหรับฟลูต ผลจากการพัฒนาเครื่องฟลูตที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประพันธ์ ทำให้ผลงานการเดี่ยวฟลูตในช่วงต้นยุคโรแมนติกไม่ได้ประพันธ์โดยนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียง บทเพลงเดี่ยวมักประพันธ์สำหรับเปียโนหรือไวโอลิน ด้วยเหตุนี้การเข้าถึงงานวรรณกรรมชั้นยอดในลักษณะการเดี่ยวฟลูตจึงขาดหายไป การเรียบเรียงผลงานวรรณกรรมของนักประพันธ์ทำให้เข้าถึงองค์ความรู้ของการบรรเลงไวโอลินเพิ่มขึ้น ช่วยให้เข้าใจด้านความลึกซึ้งของวรรณกรรมและด้านเทคนิคการบรรเลงที่มีลักษณะเฉพาะของไวโอลินซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่ทำให้ยากหากจะนำมาปรับใช้กับการบรรเลงฟลูต เพื่อพัฒนาตนเองและนำความรู้ที่ได้ถ่ายทอดให้กับนักฟลูตรุ่นต่อไป ผู้วิจัยพบว่าสิ่งสำคัญที่สุดไม่ใช่การเข้าใจในเทคนิคการบรรเลง แต่เป็นการได้มีโอกาสในการเข้าถึงผู้ประพันธ์และนักดนตรีที่ยิ่งใหญ่ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทเพลงผ่านผลงานการประพันธ์ผลงานของศิลปินต่างๆ เหล่านี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความงามของเสียงดนตรีทั้งจากการประพันธ์และการถ่ายทอดบทประพันธ์ ซึ่งเป็นเรื่องสำหรับผู้รับจะต้องได้รับประสบการณ์จากการเข้าถึงและพิจารณาด้วยตัวเอง

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสนใจบทเพลงเดี่ยวที่มีชื่อเสียงเครื่องฟลูตเท่านั้น ยังมีผลงานการประพันธ์ที่มีความสำคัญและความสวยงามของเสียงอยู่อีกมากในทุกๆ เครื่องดนตรี ผู้สนใจควรศึกษาเพิ่มเติมในบทเพลงเดี่ยวของเครื่องดนตรีทุกชนิด เช่น โซนาตา คอนแชร์โตที่มีความสำคัญและให้แง่มุมที่แปลกใหม่และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการบรรเลง เมื่อศึกษาในแต่ละเครื่องมือเพิ่มขึ้นจะได้รับองค์ความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ความรู้ในลักษณะการสร้างเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของเครื่องดนตรี วิธีการบรรเลง วรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อเครื่องดนตรีตลอดจนประวัติศาสตร์เครื่องดนตรี เพื่อให้เข้าใจและสามารถถ่ายทอดบทเพลงออกมาได้อย่างถูกต้อง

Bibliography

- Anderson, Keith. "Mendelssohn: Works for Violin and Piano (Complete)." Accessed May 5, 2020. <https://www.naxos.com>
- Boerner, Victoria. "Replacement of the Recorder by the Transverse Flute During the Baroque and Classical Periods." In *2018 Undergraduate Awards*, 10. Dublin: The Global Undergraduate Award, 2018.
- Bohnet, Andra Anne Cook. "The Transcription as a Supplement to Nineteenth Century Flute Repertoire." Ph.D. diss., Texas Tech University, 1985.
- Bouriakov, Denis. "Arrangements." Accessed December 10, 2020. <https://www.bouriakov.com>
- Milan, Susan. "*The Influence of the French School of Flute Playing*." Accessed May 9, 2020. <https://www.susanmilan.com>
- Pancharoen, Natchar. *Dictionary of Musical Terms*. 4th ed. Bangkok: Katecarat Press, 2011. (in Thai)
- Puangsamlee, Prapassorn. "Exercises to Correct Intonation Problems for Undergraduate Level Flute Quartet Ensemble." Master's thesis, Mahidol University, 2013. (in Thai)
- Quantz, Johann Joachim. *On Playing the Flute*. New York: Schirmer Books, 1966.